

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 7P/132/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213208041
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Komadová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2013:6213208041.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Veľkom Krtíši samosudkyňou JUDr. Dagmar Komadovou v právnej veci navrhovateľa P. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., Š. XXX/XX, nezamestnaného, zastúpeného JUDr. Jozefom Veselým, advokátom so sídlom vo Veľkom Krtíši, ul. Mierová 1, proti odporkyni A.Z. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom t. č. C. XX H. U. G., nezamestnanej, t. č. na MD, zastúpenej Mgr. Danou Žlnkovou, advokátkou so sídlom vo Veľkom Krtíši, ul. Komenského 5 o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov na čas po rozvode k maloletým deťom Z. P., nar. XX. XX. XXXX a Sofii, nar. XX. XX. XXXX, oboch zastúpených Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši ako opatrovníkom takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Účastníci **n e m a j ú** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom navrhovateľ žiadal súd, aby rozviedol jeho manželstvo s odporkyňou, uzavreté dňa 28. 06. 2008 v Rímskokatolíckom kostole v Chrastinciach a maloleté deti P. a Q. zveril do jeho osobnej starostlivosti. V návrhu navrhovateľ uviedol, že z manželstva pochádzajú dve maloleté deti, P. a Q., spoločné bydlisko mali v obci Z. na ulici Š.T. a s odporkyňou nežije v spoločnej domácnosti od apríla 2013, kedy táto opustila spoločnú domácnosť s tým, že sa mu priznala k nevere s iným mužom. Na pojednávaní sa navrhovateľ pridržiaval podaného písomného návrhu a ďalej uviedol, že u neho sa jedná o prvé manželstvo, pričom toto manželstvo uzatvoril po dlhšej známosti a manželstvo bolo dobré až do júna minulého roku. Zároveň uviedol, že dôvodom, pre ktorý nastalo z jeho strany citové odcudzenie k odporkyni je to, že mu odporkyňa bola neverná a on jej už nedokáže veriť a odpustiť túto neveru.

Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že podľa jej názoru by prichádzalo do úvahy obnovenie manželského spolužitia a to najmä v tom prípade, ak by mali vytvorenú samostatnú domácnosť, keďže podľa jej názoru najmä matka navrhovateľa zasahovala do ich spolužitia, odporkyňa nepoprela neveru, avšak nejednalo sa o vzťah, ktorý by mal zásadný vplyv na jej spolužitie a na jej postoj k navrhovateľovi, bolo to len v dôsledku frustrácie, ktorú pociťovala ako dôsledok nedostatku záujmu zo strany navrhovateľa o jej osobu. Táto známosť nebola vážna a v súčasnej dobe už netrvá. Potvrdila, že s navrhovateľom nežijú v spoločnej domácnosti od 17. júla 2013, pričom maloletá Q. sa nachádza v jej starostlivosti a maloletý P. je u navrhovateľa.

Opatrovník maloletých detí žiadal súd, aby návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu a to najmä s prihliadnutím na záujmy maloletých detí, keďže sa jedná o deti útleho veku a situácia v súčasnej dobe nekorešponduje so záujmami detí, keďže tieto žijú oddelene, je pretrhnutá súrodenecká väzba.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, odporkyne, oboznámením sa so správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši zo dňa 24. 10. 2013, správou z prešetrenia pomerov v rodine účastníkov, správou Sociálnej poisťovne, pobočky vo Veľkom Krtíši, správou Obecného úradu v Chrastinciach a správou obce Nenince, ako aj spisom tunajšieho súdu sp. zn. 9P/130/2013.

Z vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázané, že účastníci uzavreli manželstvo dňa 28. 06. 2008 pred Matričným úradom vo Veľkej Čalomiji, pričom u oboch účastníkov ide o prvé manželstvo. Posledné spoločné bydlisko mali manželia na adrese Z., ul. Š. XXX/XX, kde v súčasnej dobe býva navrhovateľ spolu s maloletým synom P.. Z manželstva pochádzajú dve maloleté deti a to P., nar. XX. XX. XXXX a maloletá Q., nar. XX. XX. XXXX, obidve deti sú predškolského veku, pričom tak ako už bolo uvedené, P. v súčasnej dobe je v starostlivosti navrhovateľa a maloletá Q. je v súčasnej dobe v starostlivosti odporkyne. Súd zároveň z vykonaného dokazovania mal preukázané, že sa vedie konanie na tunajšom súde pod sp. zn. 9P/130/2013 o úprave výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletým deťom (podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine), ani jeden z účastníkov okrem maloletých ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že účastníci konania nežijú v spoločnej domácnosti od 17. júla tohto roku, pričom odporkyňa opustila spoločnú domácnosť z dôvodu neprimeraných reakcií navrhovateľa na jej osobu, od uvedenej doby žijú oddelene, navrhovateľ býva na adrese ich spoločného bydliska v obce Nenince a odporkyňa býva u svojich rodičov v obci Chrastince, pričom maloleté deti sa nachádzajú v starostlivosti, P. u otca, teda u navrhovateľa a Q. u matky, teda odporkyne. Kontakt rodičov s maloletými deťmi, ktoré nemajú vo svojej starostlivosti, je sporadický. Ďalej súd z vykonaného dokazovania mal preukázané, že účastníci žili do 17. júla tohto roku v spoločnej domácnosti aj napriek nedorozumeniam, spolu hospodárili, spolu zabezpečovali starostlivosť o maloleté deti a spolu aj intímne žili, naposledy mali pohlavný styk v júni tohto roku. Pokiaľ sa týka nevery, ktorú vytkol navrhovateľ odporkyne, súd mal preukázané, že odporkyňa mala nadviazanú mimomanželskú známosť, ktorá trvala cca 7 mesiacov, táto sa stala aj intímnou, avšak nebola to známosť vážna a v súčasnej dobe vzťah odporkyne s touto osobou už nie je udržiavaný. Zo správy z prešetrenia pomerov mal súd preukázané, že na adrese Z., Š. žije navrhovateľ a rodičia navrhovateľa spolu s maloletým P., maloletý P. navštevuje materskú školu v Neninciach a navrhovateľ je evidovaný ako nezamestnaný a poberá podporu v nezamestnanosti vo výške cca 170 Eur. Z prešetrenia pomerov mal súd preukázané, že v rodinnom dome, v ktorom v súčasnej dobe žije navrhovateľ, bývali manželia spolu s maloletými deťmi, dom je priestranný, účelovo zariadený obývacou miestnosťou, spálňou, detskou izbou, kuchyňou, kúpeľňou a WC. Zároveň zo správy z prešetrenia pomerov súd zistil, že odporkyňa v súčasnej dobe žije u svojich rodičov na adrese C. XX, kde rodičia obývajú dvojpodlažný rodinný dom a na poschodí tohto domu má odporkyňa k dispozícii dve miestnosti, ktoré obýva aj spolu s maloletou Q., táto poberá rodičovský príspevok a prídavky na maloleté deti vo výške 238 Eur mesačne. Z predmetnej správy zároveň súd zistil, že odporkyňa mala záujem udržať manželstvo, manželský vzťah a spoločnú domácnosť opustila po nezhodách, ktoré mala s navrhovateľom a ktoré vznikali v dôsledku toho, že rodičia navrhovateľa zasahovali do ich vzťahov. Zo správy úradu práce, referátu poradenskopsychologických služieb mal súd preukázané, že manželia sú rozhodnutí rozviesť sa a nie sú nastavení na hľadanie kompromisov ani v oblasti starostlivosti o maloleté deti na čas po rozvode.

Podľa ustanovenia § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verný, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa ustanovenia § 22 Zákona o rodine, k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahu medzi manželmi a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliada na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinnosti manželov podľa § 18 a § 19.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Princíp rovnoprávnosti muža a ženy je zakotvený v ustanovení § 18 Zákona o rodine, ktorým je vyjadrená základná požiadavka na vzájomné správanie sa manželov. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že pokiaľ sa týka hmotnoprávných podmienok rozvodu manželstva, ktoré sú zakotvené v ustanovení § 23 Zákona o rodine, že tieto zákonné podmienky v danom prípade splnené neboli. Dôvodom pre rozvod manželstva je vážne narušenie a trvalý rozvrat vzájomných vzťahov medzi manželmi. Zákon o rodine sa neuspokojuje s akýmkoľvek narušením a rozvratom vzťahov, ale vyžaduje ich určitý kvalifikovaný stupeň, pričom pri skúmaní, či sú tieto vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia, súd musí zobrať do úvahy najmä vzájomný vzťah medzi manželmi, doterajšie spolužitie. Jeho dĺžku a intenzitu narušenia a rozvratu vzťahov manželov treba skúmať aj z hľadiska, či manželstvo môže plniť svoj spoločenský účel. Zároveň okrem týchto existuje aj ďalšia podmienka a to tá, či od manželov je možné, resp. nemožné očakávať obnovenie manželského spolužitia. Je nesporné, že v prípade manželstva účastníkov konania existuje rozvrat v manželstve, ktorý bol zapríčinený subjektívnym postojom, v tomto prípade navrhovateľky a spočíva v porušovaní manželských práv a povinností, kedy odporkyňa nadviazala mimomanželskú známosť, bola navrhovateľovi neverná a takéto jej konanie bolo nesporné v rozpore s pravidlami morálky a tiež súd považuje takéto správanie sa v manželstve za nezodpovedné. Je potrebné uviesť, že pokiaľ existujú v manželstve rozpory, kedy tak, ako to odporkyňa uviedla, riešila nezáujem, resp. menší záujem zo strany navrhovateľa o jej osobu, ale aj správanie sa matky navrhovateľa takýmto spôsobom, aby prípadné takého nedorozumenia a rozpory v manželstve boli riešené vzájomnou komunikáciou manželmi. Súd zároveň poukazuje na to, že pokiaľ sa týka vážnosti rozvratu vzťahov medzi manželmi, tento sa súdu nejaví, ako neodstrániteľný a nenapraviteľný vzhľadom na jeho hĺbku a trvalosť rozvratu a aj s prihliadnutím na správanie odporkyne v súčasnej dobe, ktorá prejavuje záujem na obnovení manželského spolužitia, pričom svoje správanie vo vzťahu k manželskej nevere oľutovala, známosť ukončila, bol súd toho názoru, že v danom prípade by prichádzalo do úvahy u manželov, keďže sa jedná o mladé manželstvo s maloletými deťmi, obnovenie manželského spolužitia. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že spoločenský účel manželstva má svoje ťažisko v založení rodiny, v riadnej výchove detí a vo vytvorení zdravého rodinného prostredia a preto je aj logická požiadavka zákona, že pri rozhodovaní o rozvode musí súd prihliadnuť najmä na záujmy maloletých detí. Podľa názoru súdu, rozvod manželstva by bol v rozpore s týmito záujmami. Maloleté deti sú útleho veku, obaja rodičia záujem o maloleté deti prejavujú a súrodenci, by mali byť vychovávaní spolu obidvomi rodičmi a aj preto je potrebné apelovať na účastníkov, rodičov maloletých detí, aby odstránili rozpory, ktoré viedli k príčinám rozvratu v ich manželstve. Zároveň, pokiaľ sa týka nevery, ako príčiny rozvratu manželstva, je potrebné uviesť, že povinnosť vernosti majú manželia zásadne a to až dovtedy, pokiaľ manželstvo nie je právoplatne rozvedené. Je aj na navrhovateľovi, aby si uvedomil, že pokiaľ existujú nedorozumenia v ich spoločnom spolužití v manželstve, je možné ešte tieto napraviť a to jednak vzájomnou komunikáciou, či už o spoločných veciach rodiny, o spoločnom riešení vyskytnutých sa problémov, o vzájomnom odpustení si, lebo toto si vyžaduje záujem maloletých detí, aby do budúcnosti bola výchova detí zaistená v harmonickej rodine. Preto potom súd návrh navrhovateľa na rozvod manželstva zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 144 O. s. p., podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod. Súd však môže priznať i náhradu týchto trov, alebo ich časti, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu, alebo pomery účastníkov. Uvedené predpoklady pre priznanie náhrady trov konania v prejednávanej veci neboli splnené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice a to písomne v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. I, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.